

Квіткове весілля (скорочено)

Леонід Глібов

Алегоричний жарт
У вишневому садочку.
Під вербою, в холодочку,
Щоб лихо прогнать
І щоб долю звеселити,
Заходились наші квіти
Весілля гулять.
Не було б таких новинок,
Та хрещатенький (1) Барвінок
Усіх здивував.
Він Фіалочку блакитну.
Наче панночку тендітну.
За себе узяв.
Посередині в таночку,
У зеленому віночку,
Танцює Будяк.
Кругом свашки, і сусідки,
І Фасолі, і Нагідки,
І між ними Мак.
Наче справжньої музики.
Грають Півні та Індики,
Деренчить Гусак.
А Будяк всіх потішає.
Підморгне і примовляє:
"Отак, квіти, так!
Танцювала риба з раком,
А морковця з пастернаком,
Та не краще нас!
Ну те ж швидко, шпарко, квіти,
Молодих повеселити —
Один тому час!
Ой козаче молоденький,
Наш Барвінку зелененький,
Потіш Будяка,
І у парі з молодогою
Між своєю перезвоєю (2)
Утніть тропака (3)!

Нехай гляне Редька в дірку,
Переверне долю гірку
Догори хвостом
І музиченьку почує,
Потанцює, пожартує
З товстим Будяком.
Тільки й щастя, тільки й жити.
Покіль буде сонце гріти, —
Пов'янем колись!
Як там буде — знає доля,
А ще покіль наша воля,
Гуляй, не журись!"
Де взялись Чижі й Синиці,
Прищобечують музиці.
Ще пристав і Шпак.
Будяк скаче, не вгаває,
Підморгне і промовляє:
"Отак, квіти, так!"

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Читаючи вірш Л. Глібова "Квіткове весілля", ніби потрапляєш на свято природи. Згадуєш літо, коли все на городі зеленіє, буяє, переплітається, ніби в химерному танці. Письменник створив жартівливу поезію, але має вона глибокий підтекст: ніколи не впадай у відчай, радій життю, умій бачити добре навкруги, вчися в козаків, наших славних предків, оптимізму, волі до життя. Змісту відповідає й форма — вірш має танцювальний, бадьорий ритм.

(1) Хрещатий — який має хрестоподібну форму.

(2) Перезва — весільний обряд, за яким родичі молодої йшли з піснями до молодого на частування.

(3) Тропак — український народний танець.